

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.6.2011
KOM(2011) 354 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**om medlemsstaternes bestræbelser i 2009 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem
fiskerikapacitet og fiskerimuligheder**

{SEK(2011) 759 endelig}

{SEK(2011) 760 endelig}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Resumé af medlemsstaternes årsrapporter	3
3.	Fiskerikapacitetens udvikling i 2009	7
3.1.	Resultater for kontinentalflåden (dvs. ekskl. fartøjer registreret i EU's fjernområder)	8
3.2.	Resultater for de flåder, der er registreret i EU's fjernområder	8
4.	Overholdelse af reglerne for forvaltning af fiskerikapacitet	8
5.	Kvaliteten af medlemsstaternes rapporter	8
6.	Kommissionens konklusioner	13

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om medlemsstaternes bestræbelser i 2009 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder

1. INDLEDNING

Medlemsstaterne skal hvert år senest den 1. maj sende Kommissionen en rapport om deres bestræbelser i det foregående år på at skabe en bæredygtig ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder¹. På grundlag af disse rapporter og dataene i EU-fiskerflåderegistret har Kommissionen udarbejdet et resumé for 2009 og forelagt det for Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og Komitéen for Fiskeri og Akvakultur. Denne rapport, som indeholder resuméet af medlemsstaternes rapporter, forelægger Kommissionen nu for Rådet og Europa-Parlamentet sammen med et teknisk bilag (Kommissionens arbejdsdokument nr. SEK(2011) 759) og udtalelserne fra ovennævnte komitéer (Kommissionens arbejdsdokument nr. SEK(2011) 760).

2. RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES ÅRSRAPPORTER

I år indsendte ti medlemsstater deres rapporter rettidigt, mens de øvrige rapporter var forsinket med en til tolv uger. Trods disse forsinkelser fremlagde Kommissionen den sammenfattende rapport for ovennævnte komitéer den 31. juli 2010. Selv om mange medlemsstater fulgte retningslinjerne, der er opstillet for rapporten, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 1438/2003, skal det dog tilføjes, at de indsendte oplysningers kvalitet ikke altid var god nok til, at oplysningerne kunne bruges i denne rapport.

Rapporten sammenfatter medlemsstaternes beskrivelser af deres fiskerflåder, virkningerne af de eksisterende ordninger for reduktion af fiskeriindsatsen og medlemsstaternes overholdelse af tilgangs/afgangsordningen.

Belgien: Retningslinjerne blev i rapporten anvendt på bomtrawlerkategorien, hvor der overvejende fanges rødspætte og tunge. For både rødspætte og tunge var den biologiske indikator i gennemsnit under en, men det var ikke tilfældet for de enkelte bestande betragtet særskilt. Der var ophugget syv fartøjer (over 221 kW), der fiskede med bomtrawl, og to fartøjer var oplagt delvis. Bomtrawlerflådekategorien på 24-40 m havde en høj kvoteudnyttelse for rødspætte og tunge i alle områder undtagen afsnit VII a. Ifølge rapporten skyldtes den lave kapacitetsudnyttelse i dette område især, at den nationale kvote var forøget som følge af udveksling. Der foreligger ingen planer om en fremtidig reduktion af flådekapaciteten ved oplægning.

Bulgarien: Der er 2100 fiskerfartøjer på mindre end 12 m, og de udgør ca. 95 % af alle bulgarske fartøjer. Af i alt 2 206 fartøjer blev 1 304 fartøjer rapporteret inaktive i 2009. Fem fartøjer blev tilført flåden på grundlag af en administrativ beslutning, som blev truffet før tiltrædelsen. I alt 366 fartøjer blev taget ud af flåderegistret i 2009 uden offentlig støtte, deraf

¹ Jf. artikel 14 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og artikel 12 i forordning (EF) nr. 1438/2003.

344 som følge af en national administrativ foranstaltning vedrørende inaktive fartøjer. Retningslinjerne blev fulgt i den bulgarske rapport. Den tekniske indikator viser lav kapacitetsudnyttelse for alle flåde kategorier, men tre kategorier havde flere havdage end sidste år. Fartøjer på under 12 meters længde bedømmes mest negativt. Bulgarien agter at stramme lovgivningen for inaktive fartøjer. Bulgarien anvender kun en kvoteordning for de to vigtigste arter: pighvar og brisling.

Danmark: Retningslinjerne blev i rapporten anvendt på 11 flåde kategorier, som er opstillet i henhold til forordningen om dataindsamling. Analysen viser, at den nuværende situation er ret stabil, og at der ikke er væsentlig overkapacitet på lang sigt. Når fartøjerne med passive fiskeredskeer regnes med, er der dog overkapacitet i kategorier med små fartøjer. Vanskelige økonomiske forhold kan betyde, at økonomiske indikatorer vil vise stigende økonomisk overkapacitet. Den største kapacitetsreduktion skete i fartøjskategorien 12-24 m. I 2009 blev der ophugget fartøjer med en kapacitet på 4684 GT svarende til 6 % af den samlede kapacitet. Den nuværende mulighed for at overføre kvoter har ført til et fald i antallet af erhvervsfiskerfartøjer i Danmark. Det er en svaghed i forvaltningssystemet, at det er vanskeligt at kontrollere, om motorkraften er opgivet korrekt.

Tyskland: Retningslinjerne blev ikke fulgt i rapporten. I rapporten blev kapacitetstendensen i de enkelte fartøjskategorier bedømt i forhold til tendensen i de vigtigste relevante bestande. Der blev trukket 55 fartøjer ud af den tyske fiskerflåde (-3 %), den samlede tonnage blev reduceret med 552 GT (0,8 %), og maskineffekten steg med 1026 kW (0,64 %). Ifølge rapporten bidrog indsatsreducerende ordninger kun i begrænset omfang til, at flåden blev reduceret, hvilket der ikke blev sat tal på. Staten greb ikke ind i flådens udvikling, da den har tilpasset sig både til de økonomiske vilkår under den fælles fiskeripolitik og begrænsede disponible ressourcer.

Estland: Retningslinjerne blev delvis fulgt i rapporten. Ifølge den tekniske indikator er der tydelig overkapacitet i kategorien af trawlere på over 12 m. I 2009 blev der taget elleve fartøjer ud af fiskerflåde registret med offentlig støtte. Siden 2004 er den estiske fiskerflådes fiskerikapacitet faldet med 40 %. Ifølge rapporten er den estiske fiskerflådes kapacitet nu under det minimum, der kræves til udnyttelsen af kvoterne. Der blev ikke givet nogen vurdering af virkningerne af de genopretningsforanstaltninger, der er vedtaget for østersøtorsken.

Grækenland: I rapporten manglede beregningen af de indikatorer, der foreslås i retningslinjerne. Det var ikke muligt at anføre socioøkonomiske og biologiske indikatorer i rapporten, da det nationale fiskeridataindsamlingsprogram ikke var gennemført. Imidlertid konkluderer rapporten på grundlag af data om fangster og fiskeriindsats, der er indsamlet under andre programmer, at fiskeriaktiviteten og de biologiske bestandes tilstand (trods små variationer i biomassen som følge af den biologiske cyklus) var uændret i forhold til året før. Der blev i 2009 fortsat ydet offentlig støtte til kapacitetsreduktion, hvilket medførte, at der blev oplagt 23 fartøjer med en kapacitet på 523 GT eller 1873 kW.

Spanien: I rapporten blev retningslinjerne ikke fulgt, og rapporten indeholdt heller ingen vurdering af forholdet mellem flåde kapaciteten og fiskerimulighederne. Reduktionen af flåde kapaciteten fortsatte som i de foregående år, idet 66 fartøjer med en tonnage på i alt 4949 GT blev oplagt med offentlig støtte. En del af afgang fandt sted ved en administrativ beslutning, der blev truffet som følge af manglende fiskeriaktivitet. Flåden fik tilgang af 85 nye fartøjer med en samlet tonnage på lidt over 1000 GT. Den spanske flåde er omfattet af genopretningsplanen for sydlig kulmule og jomfruhummer samt en række nationale planer.

Der gives dog ingen oplysninger om, hvorledes de begrænsninger af fiskeriindsatsen, som disse planer indebærer, indvirker på flådernes kapacitet.

Frankrig: Rapporten har en omfattende beskrivelse af flåden og dens ressourcegrundlag, men retningslinjerne var ikke fulgt. Den indeholder ikke nogen vurdering af, om der er ligevægt mellem flådens størrelse og fiskerimulighederne. Herom anføres det i rapporten, at de trufne forvaltningsforanstaltninger har ført til en reduktion af flådekapaciteten og en gradvis tilpasning af flåden til fiskerimulighederne. Ifølge rapporten var der fem oplægningsordninger under gennemførelse i 2009, og de medførte en afgang på 110 fartøjer fra flåden med en samlet tonnage på ca. 8200 GT. Der berettes om betydelige indsatsreduktioner under genopretningsplanen for torsk og for dybhavsarter.

Irland: Retningslinjerne blev ikke fulgt, og der er heller ikke nogen vurdering af, om der er ligevægt mellem flådekapaciteten og fiskerimulighederne. Af rapporten fremgår det dog, at mange af målbestandene er uden for sikre biologiske grænser. De fiskerier, der er omfattet af genopretningsplaner (ICES-afsnit VI a og VII a), er særdeles blandede fiskerier. De irske myndigheder har derfor haft svært ved at vurdere, hvilken virkning de indsatsbegrænsende ordninger har. I 2009 blev der tilladt en forøgelse på 11 GT i form af "sikkerhedstonnage".

Italien: Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Der var dog ikke beregnet biologiske indikatorer, da der ikke er fastlagt nogen TAC for bestandene i Middelhavet, undtagen almindelig tun. Fangsten pr. indsatsenhed viser i perioden 2004-2008 en nedadgående tendens for mindre fartøjer og notfartøjer, mens den var konstant for langlinefartøjer og trawlere. De økonomiske indikatorer viste en forværring for næsten alle kategorier. Alligevel anføres det i rapporten, at indikatorernes negative værdier i 2008 ikke kan tilskrives en ubalance mellem flåden og fiskerimulighederne, men snarere er et resultat af meget høje brændstofpriser. I 2009 blev den italienske flådes kapacitet reduceret med ca. 1 %, såvel målt i tonnage som i effekt.

Cypern: Rapporten indeholder en beregning af indikatorer og en fortolkning af dem, men ingen vurdering af, om der er balance mellem kapacitet og fiskerimuligheder. De to biologiske indikatorer kan ikke beregnes, da der for de udnyttede bestande hverken foreligger kvoteandele eller mål for høstfaktorer (bortset fra almindelig tun). Der var sket en betydelig indkomstnedgang for fartøjer med passive fiskeredskaber i kategorien 12-24 m, hvilket skyldes et voldsomt fald i produktionen af hvid tun, som er den vigtigste kommercielle art i denne flådekategori. Den samme virkning er iagttaget i form af den lave værdi af fangst pr. indsatsenhed for hvid tun, der fanges med flydende langliner. I 2009 var der en afgang fra fiskerflåden på tolv fartøjer med offentlig støtte og 19 fartøjer uden offentlig støtte.

Letland: I 2009 blev fiskerflåden reduceret med 47 fartøjer til i alt 794 fartøjer. Samtidig voksede den samlede kapacitet som følge af administrative beslutninger, som var truffet før tiltrædelsen ("coups partis"). Siden 2004 er 160 fartøjer blevet ophugget med finansiel støtte. Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Kapacitetsudnyttelsen er ret lav. Ud fra alle de biologiske indikatorer konkluderer Letland, at der i landets fiskerier næsten er balance mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Den økonomiske indikator CR/BER og de sociale indikatorer viser, at fiskerflådens økonomiske effektivitet har udviklet sig positivt. Hovedårsagen hertil er, at der er færre fiskerfartøjer. Der er planer om oplægning af 70 fartøjer i østersø-kategorien og 110 fartøjer i kategorien for ikke-industrielle kystfiskerfartøjer.

Litauen: Retningslinjerne blev fulgt for de kategorier, der udnytter torskebestandene i den østlige Østersø. Analysen viser, at østersøfiskerflåden, der går efter torsk i den østlige

Østersø, er i balance med bestandens nuværende størrelse. Også fiskerikapaciteten i den flåde, der fisker efter pelagiske arter og laks, er i balance med fiskerimulighederne. Der vil blive opnået balance mellem fiskeriindsatsen og fiskerimulighederne ved implementering af den litauiske fiskeristrategi. Målet er, at flåden af ikke-industrielle kystfiskerfartøjer, der udgør 12 % af kystfiskerflådens kapacitet, skal reduceres med 50 % frem til 2013. I 2009 blev 17 ikke-industrielle fartøjer og et højsøfiskerfartøj trukket ud af fiskerflåden med offentlig støtte. De økonomiske resultater i kategorien demersale trawlere på 24-40 m blev kendeligt forbedret i 2009 som følge af en nedbringelse af antallet af fartøjer.

Malta: Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Den tekniske indikator viser lav udnyttelse af flåden med en faldende tendens for aktive redskaber (trawlere) og en relativt stabil kapacitetsudnyttelse for passive redskaber. Ifølge rapporten viser indikatoren, at mindre end halvdelen af den maltesiske flåde i dag ikke benyttes. Rapporten konkluderer, at de ressourcer, der udnyttes af den maltesiske fiskerflåde, er i en sådan tilstand, at en reduktion af fiskerikapaciteten ikke er nødvendig. Der gjaldt ikke nogen ordning for justering af fiskeriindsatsen for den maltesiske flåde. I 2009 indstillede fire fiskerfartøjer deres fiskeri i henhold til ordningen for justering af fiskeriindsatsen.

Nederlandene: I 2009 faldt både fiskerflådens kapacitet og dens fiskeriindsats svagt. Retningslinjerne blev fulgt for kategorierne bomtrawlere og frysetrawlere til pelagisk fiskeri. Fiskeridødeligheden i bestandene af rødspætte og tunge er faldet betydeligt, men må reduceres yderligere. De økonomiske og sociale indikatorer blev forværret som følge af lave priser for fisken (rødspætte og tunge) og høje brændstofpriser. Nederlandene har i 2009 mindsket kapaciteten for fiskeri med faststående net, der er vokset støt i de seneste år. Ifølge rapporten menes de høje brændstofpriser at have stor indflydelse på fiskerflådens økonomiske levedygtighed, og en forbedring af brændstoffektiviteten anses for afgørende for den nederlandske fiskerflåde.

Polen: Retningslinjerne blev fulgt i rapporten, men kun for den biologiske indikator. Der var ingen vurdering af forholdet mellem flådens kapacitet og fiskerimulighederne. I 2009 blev 46 fartøjer trukket ud af østersøflåden med offentlig støtte. Ifølge rapporten var østersøflådens antal af fiskedage i 2008 41,57% lavere end i 2004 på grund af begrænsningerne af fiskeriindsatsen. Fra 2004 til 2008 faldt antallet af fiskedage for fartøjer, der fisker efter torsk, med hele 38 %. Ved at udelukke 2/3 af østersøflåden fra torskefiskeri lykkedes det at reducere antallet af særlige tilladelser til fiskeri efter torsk i 2009. Der blev kun givet særlige torsketilladelser til 147 fartøjer.

Portugal: I rapporten blev retningslinjerne fulgt, men rapporten indeholdt ingen vurdering af forholdet mellem flådekapaciteten og fiskerimulighederne. Der blev med offentlig støtte ophugget 24 fartøjer i forskellige flåde kategorier, heraf 21 som følge af genopretningsplanen for sydlig kulmule og jomfruummer. I 2009 blev Azorernes flåde forøget med 34 fartøjer, der var bygget med statsstøtte. De fartøjer, der er omfattet af disse planer, havde tilsammen en større aktivitet end i 2008, skønt de kun udnyttede 85 % af det antal dage, de havde fået tildelt. Der blev i 2009 godkendt 2 ansøgninger om ophugning i henhold til den justeringsplan for fartøjer med tilladelse til at anvende skrabere til fiskeri efter sandmuslinger i den sydlige del, der var vedtaget i 2008. Fartøjer, der fisker i det NAFO-regulerede område, er omfattet af genopretningsplanen for hellefisk. Det samlede antal fiskedage var højere end i 2008, omend det stadig var 31 % lavere end i 2003.

Rumænien: Retningslinjerne blev ikke fulgt i rapporten, men det hævdes, at flåden fisker på et bæredygtigt grundlag, og at fiskearterne er til stede i tilstrækkelige mængder. Overalt er

flåden gammel og i dårlig teknisk stand. Af de 443 fartøjer i flåderegisteret var 160 fartøjer aktive i 2009. Der er planer om ophugning i EFF-programmeringsperioden for 2007-2013. Flåden blev udvidet med elleve nye fartøjer i 2009 som følge af en administrativ beslutning, der blev truffet før tiltrædelsen, og seks fartøjer udgik af flåden uden offentlig støtte. Rumænien ønsker, at landets fiskerflåde ikke kommer under et vist minimum ("minimum vitalis"), som skønsmæssigt sættes til 12-13 moderne og effektive fiskerfartøjer.

Slovenien: Slovenien fulgte retningslinjerne i et vist omfang. Den tekniske indikator viser lav udnyttelse (< 0,7). Den biologiske indikator kunne ikke beregnes. På grund af manglende tillid hos investorer bliver der praktisk talt ikke investeret i det slovenske fiskeri. I 2009 blev fartøjskategorien på under 12 m udvidet med fire fartøjer. Flåden lider under strukturproblemer, især gamle fartøjer og forældede redskaber. Der er planlagt ophugning i EFF-programmeringsperioden for 2007-2013. Slovenien har implementeret den første forvaltningsplan nogen sinde i det slovenske havfiskeris historie. Der er siden 2008 gennemført en foranstaltning til reduktion af antallet af trawl.

Finland: Retningslinjerne blev ikke fulgt i rapporten, men alligevel konkluderes det, at den finske flåde som helhed må anses for acceptabel i forhold til fiskeressourcerne. Ingen af kvoterne blev helt opbrugt i 2009. Der blev implementeret en ny kapacitetsreduktionsordning i 2009. Ordningen tog kun sigte på fartøjer, der fisker med passive redskaber, da offshore-laksefiskeriet er præget af dårlig indtjeningssevne som følge af indførelsen af forbuddet mod drivgarn i 2008. Ophugningsplanen for 2009 har betydet, at flådens kapacitet er reduceret med i alt 245 GT eller 1698 kW uden offentlig støtte. Trods denne kapacitetsnedgang har den finske flådes samlede fiskeriindsats været stigende siden 2005 og er først blevet stabil i 2008 og 2009.

Sverige: Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Både den biologiske og den tekniske indikator viser overkapacitet i flere kategorier. Som led i EFF 2007-2013 fik støtte til ophugning højeste prioritet i Sveriges operationelle program, og der er gennemført ophugningskampagner i Østersøen og Nordsøen. Der blev indført kvoter i den pelagiske fartøjskategori i 2007, og de har affødt strukturændringer og en vis kapacitetsreduktion. I løbet af året er der også indført omsættelige fiskerirettigheder i det pelagiske fiskeri. Indikatorerne viser overkapacitet i flåden. Bruttoværditilvæksten (GVA) viser, at fiskeri bidrager til den svenske økonomi i alle fartøjskategorier.

Det Forenede Kongerige: Retningslinjerne blev ikke fulgt, men der blev oplyst nogle andre tekniske, biologiske og socioøkonomiske data. Alle flådekategorier undtagen dem, der anvender tejner og fælder, reducerede deres kapacitet i perioden 2000-2009. Rapporten konkluderer, at UK-flådens kapacitet som helhed er større end dens fiskerimuligheder. I 2009 var den inaktive flåde på i alt 23 000 GT (11 % af den samlede registrerede flåde) eller 140 000 kW (17 % af den samlede registrerede flåde). Problemerne i den engelske kystfartøjsflåde (under 10 m) skyldtes ubalance mellem flådens kapacitet og den kvote, den havde til rådighed. I 2009 blev der i alt udtaget 65 fartøjer under 10 meter fra flåden, og der indførtes et system med licenslofter.

3. FISKERIKAPACITETENS UDVIKLING I 2009

Ifølge EU's fiskerflåderegister bestod EU's fiskerflåde pr. 31. december 2009 af 84 301 fartøjer med en samlet fiskerikapacitet på 1 797 183 GT eller 6 606 556 kW. I løbet af 2009

faldt antallet af fartøjer med 1,53 %, mens tonnagen og maskineffekten gik henholdsvis 2,84 % og 2,24 % ned. I disse tal indgår fartøjer, der er registreret i EU's fjernområder.

I syvårsperioden 2003-2009 blev der taget ca. 305 212 GT svarende til 969 597 kW ud af EU-flåden (inkl. EU's fjernområder) med offentlig støtte, hvoraf 39 273 GT svarende til 117 236 kW blev taget ud i 2009.

3.1. Resultater for kontinentalflåden (dvs. ekskl. fartøjer registreret i EU's fjernområder)

Den flåde, der er omfattet af tilgangs/afgangsordningen, dvs. ekskl. fartøjer registreret i EU's fjernområder og fartøjer kun til brug i akvakultur, fik i 2009 reduceret sin kapacitet med ca. 2,80 % og 2,55 % udtrykt i henholdsvis tonnage og maskineffekt. Trods udvidelserne i 2004 og 2007 er EU's fiskerflåde mindre nu, end den var den 1. januar 2003.

I syvårsperioden 2003-2009 blev kapaciteten i "EU-15-flåden" reduceret med ca. 16 % både i tonnage og maskineffekt. I "EU-10-flåden" var tonnagereduktionerne på 31% og maskineffektreduktionen på 27 %. Rumænien og Bulgarien har reduceret kapaciteten med ca. 7 % udtrykt i kW.

3.2. Resultater for de flåder, der er registreret i EU's fjernområder

Kapacitetsudviklingen i de flåder, der er registreret i EU's fjernområder, er sammenfattet i tabel 4 i det tekniske bilag. Den flåde, der er registreret på De Kanariske Øer, har reduceret sin kapacitet i såvel tonnage som maskineffekt. I de franske oversøiske departementer blev flådens tonnage reduceret, mens dens maskineffekt blev forøget, først og fremmest som følge af den regulering af maskineffekten, som de højere referenceniveauer havde medført. På Azorerne og Madeira er der implementeret en flådeudviklingsplan som har ført til en flåde med større maskineffekt, men med stadigt faldende tonnage. I alle tilfælde var referenceværdierne for de forskellige flåde kategorier overholdt.

4. OVERHOLDELSE AF REGLERNE FOR FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET

Alle medlemsstaterne har overholdt reglerne, også de specifikke begrænsninger for de flåder, der er registreret i EU's fjernområder. Gennemsnitligt ligger EU-fiskerflådens kapacitet ca. 9 % under de kapacitetslofter, der følger af forvaltningsreglerne. I tabel 1 og 2 i det tekniske bilag til denne rapport sammenfattes de enkelte medlemsstaters overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveauerne pr. 31. december 2009.

5. KVALITETEN AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER

Fjorten medlemsstater gjorde i deres rapporter en vis brug af retningslinjerne for evaluering af ligevægten mellem fiskerikapaciteten og fiskerimulighederne. Tekniske vanskeligheder, manglende data og utilstrækkelig koordinering, især med videnskabelige organer i medlemsstaterne, er fortsat en hindring for anvendelse af retningslinjerne. Når retningslinjerne anvendes, drager medlemsstaterne ikke altid konkrete konklusioner af resultaterne. I flere tilfælde tyder indikatorernes værdier imidlertid på, at der er overskydende fiskerikapacitet.

I de fleste rapporter knyttes der ingen forbindelse mellem indsatsbegrænsende ordninger og justeringer af flådekapaciteten. Det bør holdes for øje, at der for nogle fiskerier og i nogle områder, fx Middelhavet, ikke findes nogen indsatsbegrænsningsordninger. I mange af de tilfælde, hvor indsatsen justeres, er der ingen klare oplysninger om indsatsens udviklingstendens, hverken for særlige fiskerier eller for flåden som helhed. Generelt synes foranstaltninger til justering af fiskeriindsatsen kun at have begrænset indflydelse på flådekapaciteten, men for nogle flåders vedkommende giver de sig udslag i et lavt aktivitetsniveau.

STECF gav følgende sammenfattende vurdering:

- Der er stor forskel på medlemsstaternes rapporter for 2009 med hensyn til fuldstændighed og kvalitet, men sammenlignet med rapporterne for 2008 er fuldstændigheden generelt forbedret. Endnu en gang har medlemsstaternes rapporter den samme stærke side, nemlig beskrivelsen af deres flåde, ændringer af flåden gennem året og sammenhængen med fiskerierne. Følgende vigtige punkter kan fremhæves:
- Der er sket en tydelig generel forbedring af, hvor mange af de krævede elementer medlemsstaternes rapporter indeholder, sammenlignet med 2008-rapporterne.
- Flere af de medlemsstater, der er udpeget som ikke at have anført krævede elementer i deres 2008-rapport, har disse elementer med i deres 2009-rapport.
- Sverige, Spanien og UK beskrev ikke deres fiskerflåde i relation til fiskerierne.
- Alle medlemsstaterne anførte, om de overholdt tilgangs/afgangsordningen.
- Fem af medlemsstaterne (Belgien, Cypern, Estland, Grækenland og Spanien) gav ikke noget resumé af stærke og svage sider ved deres flådeforvaltningssystem.
- I elleve af medlemsstaternes rapporter var der ingen planer for forbedring af flådeforvaltningssystemet.
- Syv af medlemsstaterne gav ingen oplysninger om, i hvilket omfang flådepolitikens instrumenter blev overholdt. Det var en forbedring i forhold til 2008-rapporterne fra medlemsstaterne.
- Otte af medlemsstaterne udtrykte ikke nogen overordnet opfattelse af, om deres flåde var i ligevægt med fiskerimulighederne i 2009 eller ikke (sammenlignet med 14 i 2008-rapporterne).
- Grækenland var den medlemsstat, der havde den største forbedring i samlet opnået pointtal.

STECF opstillede ligeledes en tabel, hvor medlemsstaterne har fået point efter deres rapports kvalitet og indhold, og den er vist nedenfor.

Medlemsstaternes pointtal for tilstedeværelsen af krævede elementer i den årlige rapport²

Q	Krævet element i rapporten	Maks. pointtal	BE	BG	CY	DK	EE	FI	DE	EL	EI	IT	LV	LT	MT	NL	PL	PT	RO	SI	ES	SE	UK
1A	i) Beskrivelse af flåderne	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	ii) Sammenhæng med fiskerier	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0
	iii) Udvikling i flåderne	3	3	3	3	3	3	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	3	3	0	3	3
1B	i) Redegørelse for indsatsbegrænsende ordninger	2	2	2	2	2	2	2	0	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	ii) Indsatsbegrænsende ordningers indvirkning på kapaciteten	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	0	3	3
1C	Redegørelse for overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveauet	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
1D	i) Sammenfatning af flådeforvaltningssystemets stærke og svage sider	1	0	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
	ii) Plan for forbedring af flådeforvaltningssystemet	2	0	2	2	2	0	0	0	2	0	2	0	0	0	0	2	2	0	2	0	2	2
	iii) Oplysninger om det generelle niveau for overholdelse af flådepolitikens instrumenter	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1E	Oplysninger om ændringer af de administrative procedurer, der er relevante for forvaltningen af flåden	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	Rapport på ti sider eller derunder?	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	0

² Frankrigs rapport blev ikke indsendt tids nok til at blive vurderet i STECF's arbejdsgruppe.

O	Generelt: har rapporten en vurdering af ligevægten mellem kapacitet og muligheder	3	3	3	0	3	3	0	3	3	0	3	3	3	3	3	3	0	0	0	0	0	3
Pointtal i alt:		24	19	24	18	23	19	19	19	23	14	23	22	20	21	22	24	20	19	20	8	18	20

Medlemsstaternes pointtal for kvaliteten af de krævede elementer i den årlige rapport

Q	Krævet element i rapporten	Maks. point-tal	BE	BG	CY	DK	EE	FI	DE	EL	EI	IT	LV	LT	MT	NL	PL	PT	RO	SI	ES	SE	UK
1A	i) Beskrivelse af flåderne	3	3	3	3	3	2,5	3	3	3	3	1,5	3	2	2	3	1,5	2	3	3	3	3	3
	ii) Sammenhæng med fiskerier	3	1	2	3	2	2,5	3	3	2,5	2	3	3	2	2,5	2	1,5	2,5	3	0,5	0	0	0
	iii) Udvikling i flåderne	3	2	2,5	0,5	3	2,5	3	3	1	0	1	3	1,5	2	2	1,5	2	3	2	0	3	3
1B	i) Redegørelse for indsatsbegrænsende ordninger	3	2,5	0,5	3	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2,5	3	3	3	3
	ii) Indsatsbegrænsende ordningers indvirkning på kapaciteten	3	2	2	3	3	3	2,5	1	3	1,5	3	1,5	3	3	2	3	3	3	0,5	0	1,5	3
1C	Redegørelse for overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveaet	3	1,5	3	3	3	3	2,5	3	3	3	3	2,5	1,5	3	0	2,5	3	3	3	2	0	3
1D	i) Sammenfatning af flådeforvaltningssystemets stærke og svage sider	3	0	1,5	0	3	0	1,5	2	0	0	1,5	3	2,5	1,5	3	3	1,5	3	3	0	1,5	0
	ii) Plan for forbedring af flådeforvaltningssystemet	3	0	1,5	2	2	0	0	0	1,5	0	2,5	0	0	0	0	3	2,5	0	3	0	1,5	3
	iii) Oplysninger om det generelle niveau for overholdelse af flådepolitikens instrumenter	3	0	0,5	0	0	0	1,5	0	0,5	0	0,5	0	0	2	1	3	2,5	1	2	1,5	1,5	0
1E	Oplysninger om ændringer af de administrative procedurer, der er relevante for forvaltningen af flåden	3	0	1,5	3	3	0	2,5	3	2,5	0	1	3	0	1,5	3	3	1,5	2	2	0	1,5	3
2	Rapport på ti sider eller derunder?	ikke relevant																					
O	Generelt: har rapporten en vurdering af ligevægten mellem kapacitet og muligheder	3	2	2	0	3	2	0	2	1,5	0	1,5	1,5	2	0	1,5	0	0	0	0	0	0	3
Pointtal i alt:		33	14,0	20,0	20,5	28,0	18,5	22,5	20,0	21,5	12,5	21,5	23,5	17,5	20,5	20,5	25,0	23,5	23,5	22,0	9,5	16,5	24,0

6. KOMMISSIONENS KONKLUSIONER

I 2009 var den samlede reduktion af flådekapaciteten fortsat mellem 2 % og 3 % i gennemsnit i lighed med de foregående år. Af fig. 3 til 5 i det tekniske bilag fremgår det, at der ikke er nogen tydelig tendens i udviklingen i fiskerikapaciteten siden 1992.

Kommissionen er usikker på, om flådens samlede maskineffekt, således som den er registreret i EU's og medlemsstaternes flåderegistre, afspejles i den effekt, der reelt sættes ind på havet, men det spørgsmål skulle blive løst med den nye kontrolforordning og gennemførelsesbestemmelserne dertil.

For de fleste af medlemsstaterne forelå de økonomiske data for 2009 ikke, og i så fald indeholder rapporten data for 2008. Den årlige økonomiske rapport³ viser dårligere økonomiske resultater i 2008. Det kan med rimelighed konkluderes, at flådens økonomiske resultater i 2009 blev påvirket af de høje brændstofpriser i 2008 og de efterfølgende økonomiske kriser. Det fremgår endvidere af medlemsstaternes rapporter, at fiskeriaktiviteten, dvs. det gennemsnitlige antal fiskedage pr. fartøj, er ret lav og ofte viser en nedadgående tendens, hvis der foreligger tidsserier.

Den kapacitet, der blev oplagt med offentlig støtte i 2009, var ca. 10 % større end i 2008. Kapacitetsreduktionen med offentlig støtte udgjorde 73 % af nettokapacitetsreduktionen i 2009 udtrykt i GT, og 79 % udtrykt i kW. Dette indikerer, at de økonomiske problemer og de forringede fiskerimuligheder som følge af overudnyttelse af ressourcerne presser flådestørrelsen ned. For mange af medlemsstaterne er flådestørrelsen et godt stykke under de kapacitetslofter, der følger af tilgangs/afgangsordningen, som nævnt ovenfor. Ophugningsprogrammer er det altid frivilligt for fartøjsejerne at deltage i, og de bliver endvidere næret af dårlige økonomiske resultater og ikke nødvendigvis af bestandenes forfatning. Disse overvejelser vækker til nærmere overvejelser over, hvilken rolle begrænsning af fiskerikapaciteten skal spille, og stiller spørgsmålstejn ved, om offentligt finansieret kapacitetsreduktion er påkrævet og effektiv.

Indførelse af individuelle omsættelige rettigheder (ITR) i nogle fiskerier har givet kapacitetsreduktioner uden offentlig støtte. Ved at udvide ITR-ordningen til andre fiskerier, især dem der har større kapacitetsoverskud, vil det muligvis blive lettere at justere kapaciteten.

Til trods for, at nogle specifikke flåder synes at være i nogenlunde ligevægt med fiskerimulighederne, tyder en samlet vurdering på overskud af fiskerikapacitet. Denne konklusion bygger på den iagttagne kombination af overfiskning, dvs. høj fiskeridødelighed hos nogle bestande, hvilket kræver en nedsættelse af fiskeriindsatsen, ringe kapacitetsudnyttelse, dvs. meget lille antal fiskedage pr. fartøj, og lav rentabilitet. Med de aktuelle kapacitetsreduktioner, der i hvert fald delvis opvejes af den teknologiske udvikling, bliver det vanskeligt at fjerne overkapacitet på kort sigt, hvis den nuværende politik ikke ændres.

³ 2010 Annual Economic Report on the European Fishing Fleet, ISBN 978-92-79-17117-8

Den mulighed for at gennemføre de politikændringer, der er nødvendige for at slippe af med overskydende flådekapacitet, i forbindelse med den kommende reform af den fælles fiskeripolitik må ikke forpasses..

Den mulighed for at gennemføre de politikændringer, der er nødvendige for at slippe af med overskydende flådekapacitet, i forbindelse med den kommende reform af den fælles fiskeripolitik må ikke forpasses.